

§. 123. *Удивителното търпѣніе на Давида.*

Като бѣгаше Давидъ, срѣсниж го единъ человекъ, роднина на Саула и наченж да кълне и да замѣря съ камъне Давида и другаритѣ му. Туй като не можѣше да търпи царската дружина, искаше да отмъсти на поруганіето и да заколи ухулника. Но Давидъ гы не допуснж като рече : „Оставете Семея да кълне Давида, може Богъ да са смили отъ страданіята ми, да ма помишва и да поправи работитѣ!“ А тѣ като са чудѣхж на царската търпѣливостъ, едвамъ са покорихж на повелѣніята му. (Царс. В. іs. 5—13.).

§. 124. *Давидъ събира войска противъ Авессалома.*

36

Авессаломъ, слѣдъ излѣзванъето на баща му изъ Ерусалимъ, влѣзе въ този градъ и останж тамъ много врѣме. Туй бѣше спасително за Давида, защото той въ туй врѣме събра войска и са пригответи на война. Когато Авессаломъ излѣзе съ войска срѣщо баща си и прѣдлежѣше да стане сраженіе, свѣтници-тѣ убѣдихж царьтъ да не присѣтствова на бойтъ. И тѣй Давидъ постави началникъ на войскытѣ си Іоава, а самъ си отиде въ ближнійтъ градъ. А на трѣгванъе заповѣда на Іоава и на другытѣ началници да пазятъ животътъ на сына му Авессалома. (Царс. В. іs. 5—іz. 1—іи. 1—5.).

§. 125. *Авессаломъ ся побѣдява.*

Сраженіето станж упорно и отъ двѣтъ страны, но съ Божіята сила Давидовата страна надви, а Авессаломовата са обърнж на бѣгъ и са убихж отъ